

METODA FLUORESCENCJI WTÓRNEJ W DIAGNOSTYCE RZĘSISTKOWICY I KONTROLI SKUTECZNOŚCI TERAPII PRZECIWRZĘSISTKOWEJ

ZDZISŁAW MACIEJEWSKI i HENRYK DZIĘCIELSKI

Wojewódzki Szpital, Oddział Ginekologiczno-Położniczy, Koszalin

W przypadkach, w których metodami „klasycznymi” nie można jednoznacznie zdiagnozować rzęsistkowicy, a także dla oceny wyników terapii przeciwrzęsistkowej stosuje się od początku lat sześćdziesiątych metodę luminescencji. Barwienie oranżem akrydyny stwarza możliwość stwierdzenia przy użyciu mikroskopu fluorescencyjnego nawet pojedynczych osobników *T. vaginalis*.

Materiał i metodyka

Badaniu poddaliśmy wymazy pobrane u 120 kobiet, z których u 60 występowały kliniczne objawy rzęsistkowicy (świąd i pieczenie w pochwie, charakterystyczne pieniste upławy), a drugich 60 po przebytej kuracji przeciwrzęsistkowej nie wykazywało objawów klinicznych oraz podmiotowych rzęsistkowicy i uważane było za wyleczone. Materiał pobierano z ujścia zewnętrznego szyjki i ze sklepienia tylnego pochwy, badano przyżyciowo o 0,1% roztworze safraniny oraz metodą hodowlaną na podłożu liofilizowanym Roiron. W mikroskopie fluorescencyjnym — oglądano preparaty barwione oranżem akrydyny według metody opisanej przez Bertalanffy'ego (1963). pH buforu fosforanowego wynosiło 5,8, posługiwano się mikroskopem luminescencyjnym Zeissa typu Ergavel z lampą rtęciową HBO-200.

Wyniki badań i dyskusja

Stwierdzone w preparatach barwionych metodą fluorescencji rzęsistki — rzędu 8-20 μ — barwiły się intensywnie oranżem akrydyny na kolor od zielonego do jaskrawożółtego i jaskrawoczerwonego, rzędu

20 μ i więcej — na kolor zielonożółty do żółtego (bez czerwonego). A więc mniejsze, młode postacie rzesistka zawierają kwasy nukleinowe RNA i DNA, większe, dojrzałe rzesistki wykazują tylko odczyn na DNA. Uważamy iż fluorescencja wtórna umożliwi ocenę dynamiki wzrostu i określenie dojrzałości rzesistka oraz daje wgląd w jego metabolizm. Rzesistki świecące czerwono i zielono wykazywały większą ruchliwość aniżeli świecące żółtawosrebrzyście.

TABELA

Wyniki badania wymazów pochwowych pobranych u 120 kobiet na obecność *T. vaginalis*, podzielonych na dwie 60-osobowe grupy

TABLE

Results of examination of vaginal smears, taken from 120 women, for the presence of *T. vaginalis*, devised into two 60-persons groups

Metoda badania wymazów Method of examination of smears	Liczba (%) zbadanych kobiet — Number (%) of women examined			
	z objawami rzesistkowicy with symptoms of trichom- odosis		bez objawów po kuracji przeciwrzesistkowej without symptoms after antitrichomonal treatment	
	wynik dodatni (%) positive result (%)		wynik dodatni (%) positive result (%)	
barwienie 0.1% roztwo- rem safraniny staining with 0.1 % safra- nine solution	44	(73.3)	15	(25)
metoda wtórnej fluore- scencji method of secondary flu- orescence	58	(96.6)	21	(35)
hodowla na podłożu Roiron culture in Roiron medium	56	(93.3)	25	(41.0)

Z zestawienia wyników badań w tabeli widać, że metoda fluorescencji wtórnej w opisywanych przypadkach okazała się dokładniejsza od metody preparatu bezpośredniego z zastosowaniem 0,1% safraniny, ustępując tylko nieznacznie lub wcale metodzie hodowli. Może więc obok metody hodowli *T. vaginalis* okazać się bardzo przydatną, zwłaszcza w badaniach skuteczności terapii przeciwrzesistkowej.

Wnioski

1. Metoda fluorescencji wtórnej z użyciem oranżu akrydyny jest godna polecenia w diagnostyce rzęsistkowicy; zwłaszcza dla oceny wyników terapii przeciwrzęsistkowej, daje bowiem o około 30% więcej możliwości wykrycia *T. vaginalis* niż metoda przyżyciowa.

2. Metoda fluorescencji wtórnej umożliwia ocenę dynamiki wzrostu i dojrzewanie rzęsistka przez wgląd w metabolizm (występowanie DNA i RNA).

Adres autorów:

75-519 Koszalin, H. Sawickiej 8a m. 6

LITERATURA

1. Bertalanffy, L.: *Protoplasma*, 1, 4, 1963a.
2. Bertalanffy, L.: *Protoplasma*, 7, 5, 1963b.

METHOD OF SECONDARY FLUORESCENCE IN DIAGNOSTICS OF TRICHOMONADOSIS AND IN CONTROL OF THE EFFECTIVENESS OF ANTITRICHOMONAL THERAPY

by

Z. MACIEJEWSKI and H. DZIĘCIELSKI

By the examination of vaginal smears in 120 women with three methods (Table) the authors conclude that the method of secondary fluorescence with use of acridine orange is recommendable.